

§ 9.

Til Indenrigsministeriet bevilges, foruden hvad der afholdes af særlige Intrader, nedenstaaende 1,622,859 Rd. 4 f.

§ 10.

Til Justitsministeriet bevilges nedenstaaende 508,358 Rd. 61 f.

§ 11.

Til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bevilges nedenstaaende 228,401 Rd. 38 f.

§ 12.

Til Finantsministeriet bevilges, som Kongeriget særlig vedkommende Udgifter, nedenstaaende 121,713 Rd. 32 f.

§ 13.

Til Forrentning af den Kongeriget særlig vedkommende Statsgjæld, i Henhold til Loven af 20de Juni 1850 om Udvæjningen af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, til et Obligations-Beløb af 1,290,000 Rd., bevilges 51,600 Rd.

§ 14.

Til andre, Kongeriget særlig vedkommende, Statsudgifter bevilges nedenstaaende 324,554 Rd. 64 f.

§ 15.

De ved de tidligere Finantslove tagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Vascancer og lignende Forbehold skulle ogsaa være gjældende for Finantsaaret 1855—56.

II.

Udkast til Lov

om

Tillægsbevilling for Finantsaaret 1853—54.

(Forelagt Folkethinget den 3die October 1854).

Den i Finantsloven for Aaret 1854—55 vedtagne Fordeling af de for hele Monarchiet fælleds og de for de enkelte Landsdele særlige Stats-Indtægter og Udgifter gives Anvendelse paa Finantsaaret 1853—54.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I det Statsrevisionen tilstillede, i Henhold til Finantsloven for Finantsaaret 1853—54 aflagte, Statsregnskab for Kongerigets Vedkommende fremtræder til Udgift for Kongeriget i Mellemregning med de tvende Hertugdømmer Slesvig og Holsteen 927,919 Rd. 2 f., hvoraf 292,490 Rd. 38 $\frac{1}{2}$ f. vedkomme Hertugdømmet Slesvig og 635,428 Rd. 59 $\frac{1}{2}$ f. Hertugdømmet Holsteen.

Disse Beløb, hvormed Kongeriget saaledes i Regnskabet er belastet, ere fremkomne derved, at Regnskabet naturligtvis slutter sig til Positionerne i Finantsloven for Kongeriget for 1853—1854, naagtet man i denne Finantslov, navnlig hvad Indtægtsfiden angaaer, paa Grund af den ved sammes Forelæggelse endnu ikke stedfundne Ordning af forskellige herved i Betragtning kommende Forhold, kun tildeels kunde optage den Budgettering af de hele Monarchiet principmæssig omfattende Poster, som maatte anses for den rigtige. Senere ere disse Forhold, navnlig Told- og Posteenhedens Gjennemførelse i Monarchiet, blevne ordnede, og det er derpaa i Statsbudgettet for 1853—54 og endelig ved Kongerigets Finantslov for 1854—55 gennemført, hvilke Indtægter og Udgifter der skulle betragtes som fælleds for hele Monarchiet og hvilke som særlige for de enkelte Landsdele.

Da man nu tør gaae ud fra, at det Princip, som ligger til Grund for Adskillelsen imellem det i finantsele Henseende fælleds og Særlige saavel i Statsbudgettet for 1853—54